

## KNJIŽEVNOST SREDNJEGA VEKA

Razvoj evropske srednjeveške književnosti se v glavnem sklada s splošnim zgodovinskim pojmom srednjega veka (476 – 1492). Pojavi se z dokončnim razpadom antične in traja do nastopa renesančne književnosti. Pojem zavzema vso književno dejavnost tedanje Evrope.

Srednjeveško književnost sestavljajo srednjelatinska cerkvena in posvetna književnost, pisana v srednjeveški latinščini, in začetki ter prva obdobja književnosti v ljudskih jezikih ( romanskih, germanskih, slovanskih).

Ločimo tri razdobja srednjeveške književnosti:

- zgodnji srednji vek (750-1170)
- visoki srednji vek (1170-1300)
- pozni srednji vek (1300-1500)

Mogoče je govoriti o književnih pojavih, strujah in delih posameznih razredov, slojev in institucij srednjeveške družbe (npr. književnost cerkve, fevdalizma, viteštva). V tem smislu razlikujemo:

- a) književnost predfevdalne družbe in nastajajočega fevdalizma
- b) književnost razvitega fevdalizma (junaška epika, španske romance)
- c) književnost viteštva (trubadurska lirika, viteški romani)
- d) književnost srednjeveškega meščanstva :
  - dramatika: misteriji, mirakli, farse
  - didaktična: satirična in alegorična poezija
- e) književnost italijanskih srednjeveških mest, kjer se pojavlja že zgodnji kapitalizem (Dante)